

בבית המשפט העליון

בש"פ 625/16

לפני: כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: דניאל נחמני

בקשה להארכת מעצר שלישית לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד קרן רוט

בשם המשיב: עו"ד עופר אשכנזי; עו"ד מיכל רובינשטיין

החלטה

1. בפני בקשה להארכת מעצרו של המשיב בפעם השלישית לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) החל מיום 9.2.2016 בתשעים יום או עד למתן פסק דין בתפ"ח 14-11-28279 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

רקע עובדתי וההליכים עד כה

2. ביום 13.11.2014 הוגש נגד המשיב כתב אישום חמור המייחס לו עבירות רצח בכוונה תחילה לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), מעשה סדום לפי סעיף 347(ב) בנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין ואינוס לפי סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין. כתב האישום נסב על פרשת אינוסה ורציחתה לפני כשמונה עשרה שנים של נועה אייל ז"ל (להלן: המנוחה). עיקרי הפרטים הנוגעים להגשת כתב האישום לאחר שנים רבות על בסיס דגימת דנ"א שמתאימה, לפי הנטען, ל-דנ"א של המשיב פורטו בהחלטה קודמת מיום 10.11.2015 (בש"פ 7349/15) שבה הוריתי על הארכת מעצרו של המשיב (להלן: החלטתי הקודמת).

3. מעצרו של המשיב הוארך על-ידי בית משפט זה פעם אחת בהסכמה, שניתנה על מנת לאפשר להגנה להיערך למשפט בהחלטתו של השופט א' שהם מיום 21.7.2015 (בש"פ 5076/15). מעצרו של המשיב הוארך בפעם השנייה בהחלטתו הקודמת, שבה התייחסתי למסוכנות העולה מכתב האישום, ולכך שבעבירות מן הסוג שבהן מואשם המשיב ניתן להסתפק בחלופת מעצר רק בנסיבות חריגות.

הבקשה שבפני

4. כעת, הוגשה בקשתה של המדינה להאריך את מעצרו של המשיב בתשעים יום נוספים. בעיקרו של דבר, המדינה חוזרת ומבססת את עמדתה על המסוכנות המיוחסת למשיב. באשר להתקדמותו של ההליך העיקרי, צוין כי נשמעו כעשרה עדים, אם כי רשימת העדים שעוד צפויים להישמע היא ארוכה. המדינה מוסיפה כי בחודשיים הבאים (פברואר ומרץ 2016) נקבעו ארבעה מועדי הוכחות נוספים. המדינה מסכימה שאין בכך די, אך מדגישה כי האחריות לכך שהתיק לא מתקדם בקצב יותר מהיר אינה רובצת לפתחה. לבסוף טוענת המדינה כי קיים חשש ממשי להימלטותו של המשיב אם ישוחרר ממעצר, בשים לב לעונש הצפוי לו אם יורשע במיוחס לו.

5. בא-כוחו של המשיב מצביע על הקושי הכרוך בהארכת המעצר, בנסיבות שבהן המשפט צפוי להתמשך, ובהקשר זה מצייין כי חלק מן המועדים שנקבעו לשמיעת המשפט הם "חצאי ימים". כן נטען בשם המשיב כי שהותו במעצר מקשה עליו להיערך להגנתו במשפט המורכב הצפוי לו.

6. באופן יותר קונקרטי, בא-כוחו של המשיב מגדיר את עמדתו כ"צנועה" ומבקש להסתפק בכך שבית משפט זה יורה על הזמנת תסקיר בעניינו של המשיב (תוך הפנייה להחלטות שבהן כך נעשה אף ביחס לנאשמים שלהם יוחסה עבירת רצח). לשיטת בא-כוחו של המשיב יש לראות במקרה דנן חריג בשים לב לעובדה שהעבירות המיוחסות לו בוצעו לפני יותר משמונה עשרה שנה. עוד הוא טוען כי בהתחשב במצבו הכלכלי של המשיב אין חשש ממשי להימלטותו.

7. בתשובתה טוענת המדינה כי ככל שהמשיב סבור כי יש לשנות מתנאי מעצרו, הרי שהדרך המתאימה לכך היא הגשת בקשה לעיון חוזר לבית המשפט המחוזי.

דיון והכרעה

8. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים אני סבורה שדין הבקשה להתקבל.

9. כפי שציינתי בהחלטתי הקודמת, המסוכנות העולה מכתב האישום היא ברורה, וחלוף הזמן אינו מפיג אותה, כשלעצמו. למותר להזכיר כי המשיב נאשם בעבירות החמורות מבין אלה שבספר החוקים והמעשים המיוחסים לו הם קשים ביותר. אכן, התמשכות ההליך מהווה אחד השיקולים שיש לשקול בבקשה לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, אך בשלב זה הכף עדיין נוטה לכיוון הארכת מעצרו של המשיב. יש לציין שההחלטות שאליהן הפנה בא כוחו של המשיב (כדוגמת בש"פ 9129/15 מדינת ישראל נ' קופר (5.1.2016) ובש"פ 2935/15 דלו נ' מדינת ישראל (21.5.2015)) נסבו על מקרים שבהם תקופות המעצר היו ארוכות בהרבה.

10. אשר על כן, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב החל מיום 9.2.2016 בתשעים יום או עד למתן פסק דין בתפ"ח 28279-11-14 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ד בשבט התשע"ו (3.2.2016).

ש ו פ ת